

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri af 1967.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til sikring af borgernes frihed og fred [af Poul Dam m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. II) findes i tillæg A. sp. 1207, fremsættelsen i tidenden sp. 492).

Sagen sattes til forhandling.

Justitsministeren (Thestrup): I bemærkningerne til det foreliggende forslag henvises til det forslag til folketingsbeslutning om sikring af privatlivets fred og den enkelte borgers demokratiske rettigheder, som i første samling blev fremsat af medlemmer af det radikale venstres folketingsgruppe. Der var ved førstebehandlingen bred tilslutning til, at de problemer, som forslaget tog op, burde underkastes en grundig undersøgelse i et folketingsudvalg. Det udvalg, der derefter blev nedsat, stillede forskellige spørgsmål til justitsministeren, men på grund af valget nåede disse spørgsmål aldrig at blive besvaret. Justitsministeriet har imidlertid fortsat arbejdet med spørgsmålene, selv om udvalgsarbejdet blev afbrudt.

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at folketinget bør have lejlighed til at fortsætte arbejdet med disse meget betydningsfulde problemer. Vi er derfor indstillet på, at debatten i dag bør resultere i nedsættelsen af et nyt folketingsudvalg. Jeg tror ikke, det vil være heldigt på nuværende tidspunkt at søge at angive, hvorledes de enkelte problemer bør løses. For mig at se

er det væsentlige i denne sag, at vi får sat et grundigt undersøgelsesarbejde i gang. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle få bemærkninger om de enkelte punkter i det fremsatte forslag.

Forslagets punkter 1 og 2, forstår jeg, tager bl. a. sigte på den virksomhed, der udføres af politiets efterretningstjeneste. Derimod må man vel gå ud fra, at der ikke tænkes f. eks. på indsamling af statistiske oplysninger eller på kontrol med politiets bistand ved behandlingen f. eks. af familieretlige sager.

Med hensyn til politiets efterretningstjeneste kan jeg sige, at regeringen straks efter sin tiltræden har taget spørgsmålet om efterretningstjenestens registreringsvirksomhed op til overvejelse, og at jeg har haft et møde med det udvalg, der fører tilsyn med efterretningstjenestens registreringer og videregivelse af oplysninger. Overvejelserne er ikke afsluttet, men jeg er indstillet på til sin tid og i det omfang, det af sikkerhedshensyn er forsvarligt, over for det udvalg, der nedsættes, at redegøre for drøftelserne med kontroludvalget og for resultatet af regeringens overvejelser.

Punkt 1 tager måske også sigte på politiets registrering af straffe. Bestemmelsen om, hvilke oplysninger om tidligere straffe politiet må give, findes som bekendt i et cirkulære af 1962. Jeg er naturligvis villig til at drøfte spørgsmålet om en revision af disse regler med udvalget.

Om forslaget punkt 3, der vedrører oplysningsbureauerne, skal jeg blot sige, at det under den tidligere debat blev stillet i udsigt, at det materiale, som justitsministeriet har indsamlet, kunne indgå i folketingsudvalgets overvejelser; det er en selvfølge, at dette stadig kan ske. Selv om jeg som tidligere nævnt ikke finder det rigtigt i dag nærmere at gå ind på, hvorledes de enkelte problemer skal løses, mener jeg dog at burde fremhæve, at tanken om et almindeligt forbud mod enhver oplysningsbureauvirksomhed ikke er realistisk.

Punkt 4 i forslaget vedrører de oplysninger, der må indhentes i forbindelse med ansættelse af personale. Justitsministeriet har på foranledning af det tidligere folketingsudvalg fremskaffet en række skemaer, der anvendes ved ansættelse i offentlig tjeneste, og det er min opfattelse, at dette materiale